

IMRE: S ezt ki hitette el veled? A szent ember?

ALI: Nem, ezt én magam látom... Lábujjhegyen és lélegzet nélkül állok a háta mögött. Ha semmi mást nem csinálok, csak őt hagyom, hogy legyen, aminek lennie adatott, nagyobbat követtem el, mint minden festményemmel.

IMRE: Ennek a lónak az első lába fut, a hátsó pedig meredt.

ALI: Nem érted? Épp ez a csodálatos... A géniusz, amint a gyermeki rajzon keresztül út.

IMRE: S te olyan biztos vagy, hogy e rántottaégen valami keresztül üt?

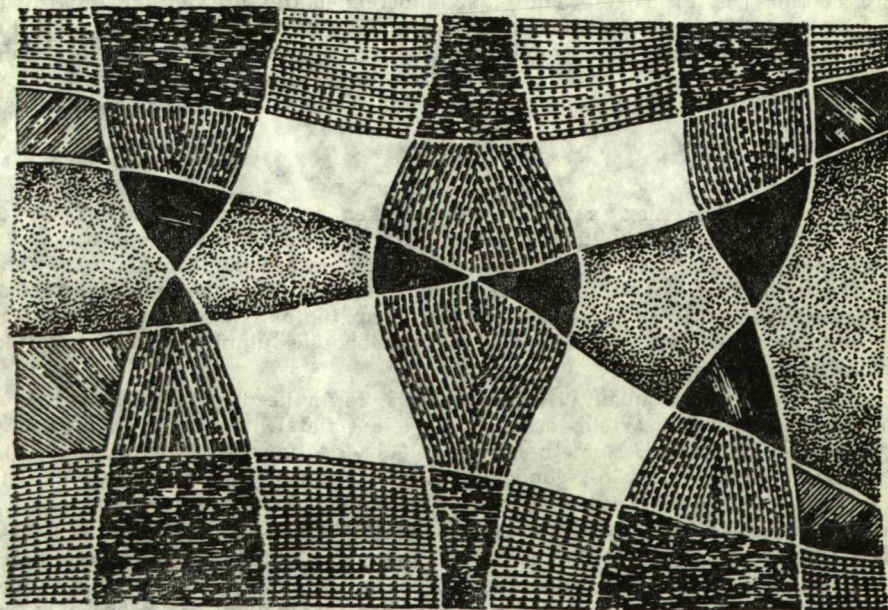
ALI: Ezért a hősi primitívségért odaadnám egy főművem.

IMRE: S te magad nem tudnál ilyen lovat rajzolni? Kell ezt mással rajzoltatnod... Hogy nyakadba üsse a rántottáját.

ALI: A bizalom előleg nélkül nő meg a földön.

IMRE: S te hogy nőttél meg? Kitől kaptál, nem előleget — de érdemed kamatocskáját... Aki annyit megszépítettél, ki szépít meg téged?

ALI: Már megint ez a te együgyű nótád a szépítéssel. Kit szépítettem én? És mi van rajtam szépíteni való? Vedd egyszer és mindenkorra tudomásul (*guggolva*), hogy én pontosan olyannak látok mindent, mint amilyen a valóságban.

SZENTI ERNŐ GRAFIKÁJA

